

jeg ved det ganske bestemt — Komiteen for de sønderjyske Børns Indkvartering her i Danmark, der jo ikke altid var meget ømfindtlig overfor, hvor meget eller hvor lidt Arbejde der maatte forlanges af saadanne Drengene, tage Børn bort fra danske Gaardmænd, fordi de blev misbrugt som Vogterdrengene. Det er en Illustration til den Tale, der føres her fra de Herrer Side om, at det er ganske uforholdent at Lovgive til Beskyttelse for Børn paa dette Omraade. Heldigvis er det jo saa, at der maaske ikke er fuldgyldig Grund til en saadan Lovgivning for alle Husbønder, at der er mange Husbønder, for hvis Vedkommende det ikke er nødvendigt. Men det er lige saa sikkert, at der er en Masse danske Bønder, overfor hvem det er en absolut Nødvendighed at værne Børn og umyndige mod Misbrug, og dette om de sønderjyske Børn, der skulde hvile ud og faa lidt Kræfter i Lemmerne, men som blev misbrugt saaledes af danske Gaardmænd, at Komiteen maatte tage dem tilbage fra disse Hjem, kan de Herrer jo nu tage til Efterretning.

Henningsen: Det, Diskussionen her drejer sig om, er jo de unge, nærmest Drengene, under 16 Aar. Vi, der kender Forholdene paa Landet, ved alle, at de bliver brugt til to Ting, enten som Medhjælpere ved det almindelige Arbejde eller som Vogterdrengene. Jeg tror i og for sig ikke, at nogen vil hævde, at for dem, der bruges til almindeligt Arbejde, er 8 Timer ikke en tilstrækkelig lang Arbejdstid. Men da vi havde Lovforslaget til anden Behandling, blev der fra visse Sider, særlig af de jyske Repræsentanter — og det samme har været Tilfældet i Udvalget —, gjort opmærksom paa, at en hel Masse af disse Drengene blev brugt som Vogterdrengene, særlig i mindre Hjem, og at det kunde være uheldigt at indføre bestemte Klokkeslæt, mellem hvilke disse 8 Timer skulde falde. Der blev gjort opmærksom paa, at det maaske kunde være nødvendigt at trække Køerne hjem efter Kl. 8 Aften. Det har bevirket, at Flertallet har ladet disse Bestemmelser falde, saa naar det ærede 7de Medlem for Ringkøbing Amt (Vesterager) næsten byggede hele sin Kritik paa det, at en Vogterdreng ikke kunde benyttes efter Kl. 8 Aften, vil jeg sige, at dette er jo slet ikke rigtigt. Hvis det ærede Medlem havde set det Forslag, som Flertallet har stillet, vilde han vide, at den Bestemmelse netop er slettet. Vi maa dog, forekommer det mig, heller ikke

glemme, hvad det egentlig er, Rigsdagen her er ved at foretage sig. Vi er ved at skabe en Beskyttelseslov for de yngre Medhjælpere, og naar Talen er om dem under 16 Aar, vilde jeg dog mene, at vi maatte kunne enes om saa megen Beskyttelse, at en Dreng under 16 Aar ikke maa anvendes til mere end 8 Timers Arbejde, naar det er almindeligt Arbejde, han er beskæftiget med, og om saa megen Beskyttelse for dem, der er Vogterdrengene, som der nu er tilbage, efter at vi er gaaet bort fra den Bestemmelse, som der blev rejst Modstand mod, nemlig at den Tid, de maatte anvendes i, ikke maatte falde før Kl. 6 Morgen og efter Kl. 8 Aften. De Drengene, der er Vogterdrengene, kan altsaa efter Lovforslaget med denne Ændring anvendes før Kl. 6 Morgen og efter Kl. 8 Aften. Naar der er givet saa meget Spillerum, maa det være det højeste, der kan gives, hvis vi overhovedet skal have en Beskyttelseslov for unge Mennesker, særlig dem under 16 Aar.

Vesterager: Jeg vil straks overfor det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (H. P. Hansen) protestere imod, at jeg ikke skulde have til Hensigt at yde Beskyttelse for Børnene. Man kan udmærket godt yde Beskyttelse, uden at man behøver at slutte sig til den Lovparagraf, det ærede Medlem anbefaler. Der er mange Veje at gaa, naar man vil yde Beskyttelse for Børn, og frem for alt har de Forældre, som sætter deres Børn i Tjeneste, Ansvaret for, at de kommer til at være hos ordentlige Folk. Naar jeg talte om det Spørgsmaal, talte jeg ud fra mit Kendskab til disse Forhold, fordi jeg selv har været Tjenestedreng og ikke var mere end 9 Aar gammel, da jeg kom ud at tjene. Men jeg behøvede hverken den ene eller den anden til at tage sig af min Sag, dertil havde jeg min Fader; han skulde nok tage sig af den. Det er det vigtigste af alt, om Barnet paa Stedet har en, der kan sørge for, at det faar en menneskelig Behandling.

Med Hensyn til Klokkeslættet fastholder jeg, at det er ganske uholdbart, at en Dreng, som er hjemme, udmærket godt kan udføre Arbejdet, men hvis han kommer hen hos en Nabo, maa han ikke. Det er ganske uholdbart at sige, at denne Lov gælder ikke de skikkelige og flinke Mennesker. Der maa vel sagtens være nogen, den skal gælde. Jeg forstaar ikke: bliver man ikke et skikkeligt Menneske ved at holde Loven? Jeg troede, det var derpaa,